

R I K S L Ø N N S N E M N D A S kjennelse av 11. desember 1964.

i sak nr. 29/1964:

Staten v/Lønns- og prisdepartementet og
Finansdepartementet

på den ene side

Landsorganisasjonen i Norge og
Norsk Kommuneforbund og
Norsk Tjenestemannslag

på den annen side

om opprettelse av tariffavtaler for arbeidstakere ved liknings-
kontorer og folkeregistre utenfor Oslo for tidsrommet
1. januar 1965 - 30. april 1966.

Nemndas sammensetning:

Sørenskriver Kai Knudsen, formann

Arbeidsdirektør Reidar Danielsen

Direktør i Næringsøkonomisk Forskningsinstitutt Morten Tuveng

Byfogd dr. jur. Henrik Lundh

Forretningsfører Marius Trana

Forhandlingssjef Karl Frimann Dahl

Sverre Haugnes.

Sverre Haugnes og Karl Frimann Dahl er utpekt av partene i tvisten.

Karl Frimann Dahl
Henrik Lundh stemmer på arbeidsgiversiden og *Sverre Haugnes*
på arbeidstakersiden.

Partene møtte for lønnsnemnda, gjorde rede for saken og nedla påstand i møte den 2. desember 1964.

Etter å ha drøftet saken i flere møter avsa lønnsnemnda den

11. desember 1964

k j e n n e l s e :

I henhold til de bestemmelser som er fastsatt i lover av 21. juni 1963 nr. 19 og 20 om endringer i og tillegg til skattelovene for landet og for byene av 18. august 1911, og lov av samme dag nr. 22 om endring i lov av 15. november 1946 om folkeregistre, skal staten overta de kommunale ligningskontorer og folkeregistre fra 1. januar 1965, bortsett fra Oslo ligningskontor og folkeregister som skal overtas fra 1. januar 1966.

I samsvar med Innstilling I fra Ligningsforvaltningsutvalget av 1961 bygger de nevnte lover av 21. juni 1963 på det hovedsynspunkt at kontorene skal overtas stort sett som de nå er organisert i kommunene. Det er videre forutsatt at statsovertakelsen bør søkes gjennomført på en slik måte at den ikke skaper unødig uro eller utrygghet, og at man så langt råd er må ta sikte på at ingen funksjonær ved lignings- og folkeregisterkontorene får sine lønns- og arbeidsvilkår forringet som følge av statsovertagelsen, jfr. Ot.prp. nr. 68, side 16 ~~16~~ og Innst. O. XXIII s.7 for 1962-63).

Det ble såvel i proposisjonen som i de nevnte innstillinger forutsatt at spørsmålet om lønnsvilkårene for ligningssjefene og de øvrige tjenestemenn ved ligningskontorene og folkeregistrene skulle gjøres til gjenstand for fortsatt behandling og at det herunder skulle tas kontakt med tjenestemennenes organisasjoner.

I samsvar hermed har overføringen og de problemer denne fører med seg for tjenestemennene vært gjenstand for behandling og drøftelser mellom Staten og de interesserte tjenestemannsorganisasjoner.

I tiden fra 25. oktober 1963 til 5. november 1964 har det vært holdt en rekke forhandlingsmøter mellom Staten og de interesserte tjenestemannsorganisasjoner angående lønns- og arbeidsforholdene for arbeidstakere ved lignings- og folkeregisterkontorene i forbindelse med statsovertakelsen.

Finansdepartementet har i særskilt rundskriv av 11. september 1964 gitt henholdsvis kommunene - unntatt Oslo og fylkeskommunene pålegg om oppsigelse pr. 31. desember 1964 av tjenestemenn ansatt i stilling ved ligningskontor og folkeregister.

I annet rundskriv av samme dag fra Finansdepartementet ble funksjonærene ved lignings- og folkeregisterkontorene samtidig underrettet om ~~den~~ fremtidige organisering av ligningskontorene, og om at ingen funksjonær skulle gå ned i lønn ved Statens overtagelse.

Samtidig ble funksjonærene underrettet om at tilbud om ansettelse ville bli sendt tjenestemenn som har fast ansettelse i organisert hovedstilling ved ligningskontor og folkeregister. Det

samme gjaldt tjenestemenn med tilsvarende midlertidig ansettelse, hvor ansettelsen ikke skulle utløpe i 1964.

I rundskriv av 9. oktober 1964 har Finansdepartementet tilbudt ligningssjefer og folkeregisterførere og de øvrige funksjonærer ved lignings- og folkeregisterkontorer ansettelse i Staten på nærmere angitte vilkår.

I brev av 29. oktober 1964 til Finansdepartementet varslet Norsk Tjenestemannslag og Norsk Kommuneforbund blokade av alle stillinger ved ligningskontorene fra 1. januar 1965 inntil det er truffet avtale om lønns- og arbeidsvilkårene ved disse kontorer. Tilsvarende varsel ble gitt av Ligningsfunksjonærenes landsforbund i brev av 28. oktober 1964.

Da det ikke ble oppnådd enighet under forhandlingene, ble det innledet megling hos Riksmeglingsmannen den 2. november 1964. Meglingen fortsatte den 3., 4. og 5. november, hvorefter Riksmeglingsmannen fremsatte forslag til tariffavtaler for tiden 1. januar 1965 - 30. april 1966.

Riksmeglingsmannens forslag basert på fra ... medlegg 1.)
Riksmeglingsmannens forslag er vedtatt:
 Forslaget ble anbefalt av såvel Statens forhandlere som av forhandlerne for Statstjenestemanskartellet og Yrkesorganisasjonenes Hovedsammenslutning for Embets- og Statstjenestemenn.

Meglingsforslaget er senere lagt fram for Embetsmennenes Landsforbund i forhandlingsmøte den 5. november 1964.

F.
 Riksmeglingsmannens forslag vil medføre at ca. 85- 90 % av stillingene vil få høyere lønn som følge av statsovertakelsen. Bl.a. vil 437 av 465 ligningssjefstillinger gå opp i lønn, mens 26 ligningssjefstillinger er gitt lavere lønn.

I forslaget er også tatt inn bestemmelse om personlige tillegg for de arbeidstagere som vil gå ned i lønn, slik at lønn + personlige tillegg til enhver tid skal utgjøre den nettolønn vedkommende ville hatt i kommunen.

Riksmeglingsmannen satte svarfristen til 20. november.

Ved svarfristens utløp har Statstjenestemanskartellet og Yrkesorganisasjonenes Hovedsammenslutning for Embets- og Statstjenestemenn meddelt Riksmeglingsmannen at meklingsforslaget er forkastet. Embetsmennenes Landsforbund har i brev av 20. november til Lønns- og prisdepartementet meddelt at forslaget ikke er godtatt.

Staten har nedlagt følgende

p å s t a n d:

1. Riksmeglingsmannens forslag av 4. november 1964 til tariffavtale for arbeidstagere ved ligningskontorer, lignings-/folkeregisterkontorer og folkeregistre utenfor Oslo for tiden 1. januar 1965 - 30. april 1966 fastsettes som tariffavtale mellom staten v/Lønns- og prisdepartementet og Statstjenestemannskartellet.
2. Riksmeglingsmannens forslag av 5. november 1964 til tariffavtale for arbeidstagere ved ligningskontorer, lignings-/folkeregisterkontorer og folkeregistre utenfor Oslo for tiden 1. januar 1965 - 30. april 1966 fastsettes som tariffavtale mellom staten v/Lønns- og prisdepartementet og Yrkesorganisasjonenes Hovedsammenslutning for Embets- og Statstjenestemenn.
3. Det forslag til tariffavtale som ble fremlagt i møte med Embetsmennenes Landsforbund den 5. november 1964 og som er i samsvar med Riksmeglingsmannens forslag av samme dag om tariffavtale for arbeidstagere ved ligningskontorer, lignings-/folkeregisterkontorer og folkeregistre utenfor Oslo for tiden 1. januar 1965 - 30. april 1966, fastsettes som tariffavtale mellom staten v/Lønns- og prisdepartementet og Embetsmennenes Landsforbund.

Staten har anført:

I samsvar med det hovedsynspunkt som ligger til grunn for lovene av 21. juni 1963 vil ligningskontorene og folkeregisterkontorene utenfor Oslo bli organisert i det vesentlige på samme måte som de nå er organisert i kommunene. De organisasjonsmessige endringer som vil bli gjennomført fra statsovertagelsen pr. 1. januar 1965 vil i det vesentlige bli begrenset til det som følger av at kontorene skal skilles ut fra kommunenes administrasjon og innpasses i statsforvaltningen.

Med to-tre unntak vil det fra 1. januar 1965 bli opprettet lignings-+folkeregisterkontorer i hver kommune med ledelse av en ligningssjef. I Bærum, Stavanger, Trondheim og Bergen vil det bli opprettet særskilte ligningskontorer og særskilte folkeregistre. Bortsett fra i de fire nevnte kommuner vil ligningssjefstillingen også

være tillagt arbeidet som folkeregisterfører. Det samlede antall ligningssjefstillinger, inkl. Bærum, Stavanger, Trondheim og Bergen vil pr. 1. januar 1965 være inntil 465. Antall registerførere vil være 4.

Ligningssjef vil som hovedstilling bli opprettet i alle kommuner med over 1.000 innbyggere. I andre kommuner vil ligningssjefstillingen som hovedregel bli organisert som bistilling/deltidsstilling.

I henhold til det foreliggende meglingsforslag, ~~som følger som vedlegg~~ kan det opprettes kontorsjefstilling ved ligningskontorer og lignings-folkeregisterkontorer i distrikter med over 18.000 innbyggere. Riksskattestyret har nå opplyst at det pr. 1. januar 1965 vil bli opprettet ca. 25 kontorsjefstillinger.

I henhold til meglingsforslaget er det også forutsatt opprettet særskilte stillinger for ligningsrevisorer og kontrollsjefstillinger ved de største ligningskontorer. Riksskattestyret har senere opplyst at det pr. 1. januar 1965 tas sikte på å organisere ca. 60 revisorstillinger samt kontrollsjefstillinger ved ligningskontorene i Bærum og Bergen.

Det er under sakens behandling i Rikslønnsnemnda fremlagt en oversikt over de kontorsjefstillinger og revisorstillinger som vil bli opprettet fra 1. januar 1965.

Det er i kommunene i dag stort sett ikke gjennomført noe klart skille mellom saksbehandlere og kontorister ved ligningskontorene. På grunn av de forskjellige arbeidsoppgaver som skal løses ved ligningskontorene har staten ment at dette bør markeres gjennom de stillinger som opprettes ved statens overtagelse. Det er derfor opprettet en saksbehandlærgruppe med stillinger som ligningsfullmektig, sekretær II, sekretær I, førstesekretær, konsulent II og konsulent I.

Videre vil det bli opprettet kontorstillinger som kontorassistent II og I, kontorfullmektig II og I og kontorfullmektig i særklasse. Kontorstillingene vil bli tillagt vanlig kontorarbeid, andre hjelpefunksjonærer og forberedelse til saksbehandling. Det vil dessuten bli opprettet enkelte spesielle kontorstillinger i lkl. 12 og

14 som vil bli tillagt spesielle arbeidsoppgaver som f.eks. daglig ledelse av arbeidet med folkeregistret ved de største lignings- og folkeregisterkontorer.

Ved de rene folkeregisterkontorer vil stillingene bli opprettet som kontorassistent II og I, kontorfullmektig II og I, sekretær II og sekretær I uten noen bestemt inndeling i saksbehandlerstillinger og kontorstillinger. Dette skyldes at man ikke her kan skille ut noe bestemt saksbehandlerarbeid og at stillingene derfor bør plasseres som ved statens embetskontorer ellers.

Riksskattestyret har utarbeidet en normalfordelingsplan for saksbehandlere og kontorstillinger ved lignings- og lignings-+folkeregisterkontorene. Man kan ut fra det samlede antall stillinger ved det enkelte kontor, som i alminnelighet vil være bestemt av det innbyggertallet som knytter seg til kontoret, fastsette det antall saksbehandlere og det antall kontorstillinger som vil være det normale for et kontor av den størrelse. Det vil imidlertid i enkelte tilfelle kunne bli fravikelser fra denne normalfordelingsplan for kontorer som nå er organisert på en vesentlig annen måte.

Riksskattestyret opplyser nå at det ved ligningskontorene og folkeregisterkontorene vil bli opprettet i alt ca. 1.300 saksbehandlerstillinger og ca. 1.080 kontorstillinger pr. 1. januar 1965.

Det samlede antall faste stillinger ved de kontorer som skal overtas av staten pr. 1. januar 1965 er inntil 2.883. Hertil kommer en del engasjementsstillinger.

Når det gjelder ansettelsesreglementer er det etter drøftelser og etter skriftlige uttalelser fra tjenestemannsorganisasjonene, fastsatt ansettelsesreglement for ligningskontorer og folkeregistre i landfylkene ved Kronprinsregentens resolusjon av 25. september 1964.

På samme måte er det fastsatt ansettelsesreglement for ligningskontorene og folkeregistrene i Oslo og Bergen ved Kronprinsregentens resolusjon av 20. november 1964.

Når det gjelder pensjonsforholdene vil det nå bli foreslått over-

for tjenestemannsorganisasjonene en ordning som i hovedsak går ut på at alle lignings- og folkeregisterfunksjonærer som blir overført på statens alminnelige lønnsregulativ blir medlemmer av Statens pensjonskasse og skal kunne få medregnet tidligere tjenestetid i kommunen som pensjonsgivende medlemstid i Statens pensjonskasse. Dette gjelder uten omsyn til om vedkommende på forhånd har vært medlem av kommunal pensjonsordning eller ikke. Det er dog en forutsetning for slik medregning at vedkommende fortsetter i tjenesten til aldersgrensen. Den som slutter tidligere skal være sikret pensjon som ikke er lavere enn den pensjon han ville hatt rett til om han hadde fortsatt i kommunal tjeneste sammenhengende fram til sluttdagen.

Lønnsvilkårene for stillingene ved de kommunale lignings- og folkeregisterkontorer følger de lønnsvilkår som er fastsatt for de kommunale funksjonærer ellers i den enkelte kommune. Lønnsvilkårene og lønnsnivået har vist seg å være svært forskjellig i de enkelte kommuner. Til dels henger denne forskjell i lønnsnivået sammen med de enkelte kommuners økonomi.

Staten har derfor stått overfor den situasjon å skulle overføre til statens lønnsregulativ et/^{meget} stort antall stillinger hvis lønnsvilkår i dag er til dels svært forskjellige. At man ved overføringen av disse stillinger til felles lønnsvilkår ville få store vansker i relasjon til funksjonærene i de enkelte kommuner, var derfor helt på det rene. Man var klar over at det ikke ville være mulig å plassere stillingene på statens regulativ slik at stillingsinnehaverne i de kommuner med det høyeste lønnsnivå kunne bli dekket fullt ut.

For å hindre at den enkelte funksjonær skulle tape på overføringen ville det derfor bli nødvendig å tilstå personlige lønnstillegg.

Fra statens side måtte man ved overføringen også ta hensyn til, og plassere stillingene på statens lønnsregulativ i relasjon til hvordan så vidt mulige sammenlignbare stillinger på statens lønnsregulativ allerede var plassert. Fra statens side ville man ikke kunne foreta en plassering av lignings- og folkeregisterfunksjonærstillingene som ville kunne føre til konsekvenser for andre stillingsgrupper på lønnsregulativet.

Man måtte ved overføring til statens lønnsregulativ videre ta hensyn til at også det øvrige kommunale stillingskompleks skal føres over på satser i statens lønnsregulativ med virkning fra 1. juni 1964. Den plassering av lignings- og folkeregisterfunksjonærstillingene som staten ville akseptere, kunne derfor også bli retningsgivende for plasseringen av det øvrige kommunale stillingskompleks på statens lønnsregulativ.

Staten mener at det foreliggende meglingsforslag gir stillingene ved lignings- og folkeregisterkontorene en plassering på statens lønnsregulativ og lønns- og arbeidsvilkår som er i overensstemmelse med det som gjelder for sammenlignbare stillinger på statens lønnsregulativ.

Til dels er det på det rene at staten, for å komme frem til et anbefalt meglingsforslag har akseptert ordninger som muligens vil kunne trekke med seg visse konsekvenser for stillinger som allerede er plassert på statens lønnsregulativ.

Lønns- og prisdepartementet kan ikke anbefale endringer i meglingsforslagene.

Til meglingsforslaget har Staten spesielt anført:

Ad punkt 1. Ligningssjefstillingene.

Punkt 1 a) gjelder lønsplassering på statens lønnsregulativer av ligningssjefer i hovedstilling og

punkt 1 b) lønsplassering av ligningssjefer i bistilling - deltidstilling.

I samsvar med Ligningsforvaltningsutvalgets innstilling har partene vært enige om å legge kommunenes folketall til grunn for plassering av stillingene på regulativet og for den innbyrdes relasjon mellom stillingenes avlønning.

Hovedstillingene er inndelt i 13 grupper og lønnen varierer fra lønnsklasse 13 i det alminnelige regulativ til klasse 2 i Sjefsregulativet. Ved vurderingen av lønsplasseringen av stillingene er det trukket sammenligning med plasseringen av stillinger ellers i statens lønnsregulativ bl.a. skattefogd og skatteinspektør.

Bistillingene - deltidstillingerne er inndelt i 5 grupper med lønn varierende fra 5/10 til 9/10 av lønnsklasse 13. I forslaget er det inntatt bestemmelse om at Skattedirektøren, når særegne forhold tilsier det og etter å ha drøftet saken med de interesserte organisasjoner kan plassere stillinger i gruppe 4 og 5 som heldagsstillinger i lønnsklasse 12. Ellers er det inntatt bestemmelse om at Skattedirektøren når særegne forhold tilsier det og etter å ha drøftet saken med de interesserte organisasjoner, kan henføre en bistilling/deltidstilling til en annen lønnsgruppe enn det som følger av folketallet i distriktet.

Antallet av hovedstillinger er ca. 445 og antallet av bistillinger/deltidstillinger er ca. 20.

Meglingsforslaget medfører at ca. 435 av ca. 460 ligningssjefer går opp i lønn, mens 26 ligningssjefstillinger er gitt lavere lønn. Disse sistnevnte vil bli gitt personlige tillegg, jfr. nedenfor under punkt 11.b.

Den gjennomsnittlige lønnsforhøyelse for de ligningssjefer som går opp i lønn er anslått til ca. kr. 3.300 pr. år.

Ad punkt 2. Registersjefstillingene.

Som nevnt tidligere vil ligningskontorene og folkeregisterkontorene i Bærum, Stavanger, Trondheim og Bergen bli adskilt. Folkeregistrene i disse kommuner vil bli ledet av særskilte registersjefer.

Etter forslaget er registersjefene i de tre førstnevnte kommuner plassert i lønnsklasse 21 og i Bergen kommune i lønnsklasse 22 i Statens lønnsregulativ.

Ved lønsplasseringen er det bl.a. sett hen til plasseringen av ligningssjefstillingene i disse kommuner.

Ad punkt 3. Kontorsjefstillinger ved ligningskontorer og ligningsfolkeregisterkontorer.

Som det går frem av meglingsforslaget kan det ved kommuner med folketall over 18 000 innbyggere organiseres kontorsjefstillinger ved kontorene. Skattedirektøren har etter at meglingsforslaget

ble fremlagt opplyst at det vil bli overveiet organisert ialt ca. 25 kontorsjefstillinger fra 1. januar 1965.

Etter forslaget er disse plassert i lønnsklassene 19, 20 og 21 i Statens lønnsregulativ.

Ved siden av at det har vært sett hen til lønsplasseringen av ligningssjefstillingene i disse kommuner har det vært sett hen til andre sammenlignbare kontorsjefstillinger i staten, bl.a. kontorsjefstillingene ved skattefogdkontorene og ved skatteinspektørkontorene.

I meglingsforslaget er det inntatt bestemmelse om at såfremt det under de pågående justerings- og normeringsforhandlinger for tariffperioden 1964-66 for statens embets- og tjenestemenn blir foretatt justering av andre sammenlignbare kontorsjefstillinger i staten, kan spørsmålet om å plassere kontorsjefstillingene ved ligningskontorene -lignings/folkeregisterkontorene i høyere lønnsklasse tas opp med Lønns- og prisdepartementet.

Ad punkt 4. Saksbehandlørstillingene ved ligningskontorer og lignings/folkeregisterkontorer.

Stillingsbetegnelsene for saksbehandlerstillingene vil bli ligningsfullmektig, sekretær II, sekretær I, førstesekretær, konsulent II og konsulent I. Av disse stillinger er bare stillingen som ligningsfullmektig ny på lønnsregulativet. Etter meglingsforslaget er stillingen som ligningsfullmektig plassert i lønnsklasse 10, d.v.s. i samme lønnsklasse som kontorfullmektig I. Stillingen er i første rekke ment som en rekrutteringsstilling. Stillingene som sekretær II og I, førstesekretær og konsulent er vanlige saksbehandlerstillinger i staten hvor de står i lønnsklassene 11, 14, 17, 19 og 20 i Statens lønnsregulativ.

Fordelingen av de enkelte saksbehandlerstillinger ved kontorene er avhengig av antall saksbehandlere ved kontoret. Man har ved normeringen sett hen til normering av sammenlignbare stillingsgrupper i staten. Ved normeringen av saksbehandlerstillingene er det også sett hen til lønsplasseringen av ligningssjefstillingen og eventuelt kontorsjefstillingen ved kontoret.

Etter meglingsforslaget kan Skattedirektøren etter en konkret vurdering på grunnlag av det organisasjonsmessige behov, opprette

konsulent II stillinger ved kontorer i distrikter med folketall over 35 000 innbyggere, samt ved Fredrikstad og Haugesund ligningskontor og folkeregister. Ellers er slike stillinger bare normert i de 4 største kommuner, Bærum, Stavanger, Trondheim og Bergen.

Riksskattestyret opplyser nå at det pr. 1. januar 1965 overvæies opprettet ialt 6 konsulentstillinger utenfor de 4 største distrikter. Disse 6 stillinger vil bli opprettet ved ligningskontorene i Fredrikstad, Drammen, Skien, Kristiansand S., Haugesund og Fana.

Meglingsforslaget vil etter Riksskattestyrets beregninger medføre lønnsforhøyelse for ca. 1 000 - 1 100 av ialt ca. 1 300 saksbehandlere, likesom den gjennomsnittlige lønnsforhøyelse anslåes til ca. kr. 2.000 pr. år.

Ad punkt 5. Kontorstillinger.

Organiseringen av kontorstillingene vil være noe forskjellig ved ligningskontorene og lignings/folkeregisterkontorene på den ene side og ved de rene folkeregistre på den annen side.

Under punkt 5 a i meglingsforslaget er behandlet kontorstillingene ved ligningskontorene og lignings/folkeregisterkontorene. Stillingsbetegnelsene for disse kontorstillinger er kontorassistent II og I, kontorfullmektig II og I samt kontorfullmektig i særklasse. Disse kontorstillinger finnes igjen ved andre kontorer i staten hvor det er organisert spesielle saksbehandlerstillinger og kontorstillinger ved samme kontor. Stillingene er ført inn på lønnsklassene 4,6,7,10 og 12 i Statens lønnsregulativ.

Stillingen kontorassistent II, I og kontorfullmektig II er i realiteten en og samme stilling, idet stillingsbetegnelsen og lønnen endres automatisk etter lønnsansiennitet og tjenestetid. Kontorassistent II er plassert i lønnsklasse 4 og gis opprykk til kontorassistent I (kl. 6) etter 2 års tjenestetid. Kontorassistent I gis opprykk til kontorfullmektig II i lønnsklasse 7 etter 6 års tjenestetid som kontorassistent I. Kontorfullmektig II gis videre opprykk til lønnsklasse 8 etter 2 års tjeneste i stillingen.

Det foreligger ellers bestemmelser om direkte avlønning som kontorassistent I.

Kontorstillingene ved de enkelte kontorer er stort sett fordelt etter den norm som ellers praktiseres i staten for kontorstillinger, bl.a. i sentraladministrasjonen, med ca. 70% av stillingene som kontorassistent/kontorfullmektig II og ca. 30% av stillingene som kontorfullmektig I og kontorfullmektig i særklasse.

Under pkt. 5 b i meglingsforslaget er behandlet kontorstillingene ved folkeregistrene i Bærum, Stavanger, Trondheim og Bergen. Betegnelsen for disse kontorstillinger er kontorassistent II og I, kontorfullmektig II og I samt sekretær II og I. Man har her ingen særskilt saksbehandlergruppe og man har derfor trukket sammenligning med kontorstillingene ved embetskontorene i staten, f.eks. ved politikamrene, fylkesmannskontorene, tollkassererkontorene m.v. hvor en finner de samme stillinger og noenlunde den samme forholdsmessige fordeling av stillingene.

I henhold til pkt. 5 c i meglingsforslaget kan Skattedirektøren etter en konkret vurdering på grunnlag av det organisasjonsmessige behov opprette spesielle kontorstillinger i lønnsklasse 12 eller 14.

Av slike stillinger kan bl.a. nevnes daglig leder av arbeidet med folkeregister ved de største lignings/folkeregisterkontorer, Riksskattestyret kan for tiden ikke gi opplysning om hvor mange slike stillinger som vil bli opprettet.

Etter de beregninger Riksskattestyret på det nåværende tidspunkt har kunnet foreta vil meglingsforslaget for kontorstillingene medføre at ca. 1 000 av ialt ca. 1 080 stillinger vil gå opp i lønn. Lønnsforhøyelsen for disse anslås til gjennomsnittlig ca. kr. 1.600 pr. år.

Ad punkt 6. Revisorstillinger - kontrollsjefstillinger.

Som det går frem av det som er nevnt tidligere vil det pr. 1. januar 1965 bli overveiet opprettet ialt ca. 60 revisorstillinger. Disse skal etter meglingsforslaget etter en nærmere vurdering plasseres i lønnsklasse 14, 17 eller 19. Ved plasseringen av disse stillinger er det bl.a. sett hen til lønsplasseringen for kontrollør- og revisorstillingene ved skatteinspektørkontorene.

Ved ligningskontorene i Bærum og Bergen vil det pr. 1. januar 1965 bli organisert kontrollsjefstillinger som er gitt lønsplassering i lønnsklasse 20. Kontrollsjefene er revisorenes faglige overordne-

d e og er derfor plassert en lønnsklasse høyere enn høyest plasserte revisorstilling.

Ad punkt 7. Stillingenes lønn.

Under punkt 7 i meglingsforslaget er tatt inn en bestemmelse om at den lønn som til enhver tid er fastsatt for stillingene skal omfatte alt arbeid som tilligger disse stillinger og som til enhver tid hører under vedkommende stillingsinnehavers tjenesteplikt.

Grunnen til at dette er presisert skyldes at enkelte ligningsfunksjonærer i de kommunale stillinger har hatt ekstragodtgjørelse for arbeid som man ved overføringen til staten vil legge inn under stillingenes tjenesteplikter.

Ligningsforvaltningsutvalget har spesielt nevnt dette forhold i innstillingen, s.60, hvor bl.a. er uttalt at den lønn som fastsettes bør omfatte alt arbeid som tilligger ligningssjefstillingene, herunder ledelsen av folkeregistret og ordinære beregningsarbeider som skatteprognoser m.v. Videre er det påpekt at særgodtgjørelser for møter i ligningsnemnda og overligningsnemnda, for kontrollen av omsetningsavgiftsmantallet m.v. bør falle bort.

I meglingsforslaget er derfor inntatt bestemmelse om at eventuelle godtgjørelser som pr. 31. desember 1964 har vært utbetalt for arbeid, som pr. 1. januar 1965 omfattes av tjenestepliktene for stillingene i staten skal falle bort i den utstrekning disse godtgjørelser dekkes av lønnen i staten.

Ad punkt 8. Adgang til å inneha bistilling.

På grunn av ligningsfunksjonærenes spesielle stilling er det her behov for spesielle bestemmelser.

Slike særlige bestemmelser er inntatt under pkt. 8 i meglingsforslaget.

Ad punkt 9. Arbeidstid.

Arbeidstiden for de kommunale ligningsfunksjonærer m.v. har variert fra kommune til kommune.

Ved overføringen til staten er det nødvendig å fastsette en ensartet arbeidstid for lignings- og folkeregisterfunksjonærene.

I meglingsforslagets pkt. 9 er det derfor tatt inn bestemmelse om at arbeidstiden ved ligningskontorer og folkeregistre inntil videre skal opprettholdes uforandret. Den skal dog ikke overstige 40 timer pr. uke i gjennomsnitt og heller ikke være kortere enn den som gjelder i sentraladministrasjonen. Den tilsvarende bestemmelse gjelder for tjenestemenn ved embetskontorene i staten.

Ad punkt 10. Overtidsgodtgjørelse.

For tjenestemenn i staten gjelder den alminnelige bestemmelse at de kan beregne seg overtidsgodtgjørelse pr. time for pålagt og kontrollerbart overtidsarbeid når de er lønnet i lønnsklasse 17 og lavere og ikke innehar stillinger av ledende eller kontrollerende art. Det er denne bestemmelse som er overført til å gjelde for funksjonærene ved ligningskontorene og folkeregistrene. Overtidsgodtgjørelse beregnes etter de satser som gjelder for tjenestemenn ved embetskontorene.

Ad punkt 11. Overgangsbestemmelser.

I meglingsforslagets pkt. 11 er det tatt inn overgangsbestemmelser for beregning av lønnsansiennitet for de tjenestemenn som går over til staten og om fastsettelse av personlige tillegg for de funksjonærer som måtte gå ned i lønn.

Når det gjelder beregningen av lønnsansiennitet ved overgangen beregnes denne som om det gjaldt overgang mellom to statsinstitusjoner. Ansienniteten fastsettes etter de bestemmelser som er tatt inn i lønnsregulativets § 2.

En forutsetning for anvendelsen av denne bestemmelse er at lønnsansienniteten i kommunal stilling ikke er fastsatt etter annen og gunstigere praksis enn det som gjelder for statstjenestemenn.

Når det gjelder overgangsbestemmelsen om personlige tillegg vises til det som tidligere er uttalt om Stortingets forutsetning at man så langt råd er må ta sikte på at ingen funksjonær ved lignings- og folkeregisterkontorene får sine lønnsvilkår forringet som følge av statsovertagelsen.

Det er derfor tatt inn bestemmelse om at i den utstrekning den godkjente nettolønn i kommunen for arbeid ved ligningskontor og folkeregister pr. 31. desember 1964 er større enn den nettolønn vedkommende arbeidstager får ved ansettelse i statlig ligningskontor og eller folkeregister skal differensen mellom den kommunale nettolønn og den statlige nettolønn utbetales som personlig tillegg. Dette tillegg skal til enhver tid utgjøre et belöp som svarer til differansen mellom den nettolønn vedkommende ville hatt i sin tidligere stilling ved kommunalt ligningskontor og folkeregister og den nettolønn vedkommende har ved statlig ligningskontor og folkeregister. Det personlige tillegg er pensjonsgivende i den utstrekning den kommunale lønn er pensjonsgivende.

Det er en forutsetning at tillegget ikke skal reduseres i forbindelse med generelle lønnsoppgjør for statstjenestemenn.

Det vises også til Statens skriftlige innlegg, sakens dokument nr. 4.

Norsk Kommuneforbund og Norsk Tjenestemannslag har nedlagt sådan
p å s t a n d:

Riksmeglingsmannens forslag av 4. november om tariffavtale for arbeidstakere ved likningskontorer, liknings/folkeregisterkontorer og folkeregistre (unntatt Oslo), stadfestes med følgende endringer:

1. Likningssjefstillingene.

1	0 - 1.000	1.kl.	12
2	1.001 - 2.000	"	13
3	2.001 - 3.000	"	14
4	3.001 - 5.000	"	15
5	5.001 - 7.000	"	16
6	7.001 - 9.000	"	17
7	9.001 - 11.000	"	18
8	11.001 - 14.000	"	19
9	14.001 - 18.000	"	20
10	18.001 - 25.000	"	21
11	25.001 - 35.000	"	22
12	35.001 - 60.000	"	23
13	Bærum og Stavanger	"	1 Sjefreg.
14	Trondheim	"	2 - " -
15	Bergen	"	3 - " -

2. Registersjefstillingene.

Ingen endringer.

3. Kontorsjefstillingene.

Ordet kan i første linje erstattes med ordet skal.

4. Saksbehandlerstillingene.

Antall   likn.fullm. sekr.II sekr. I f.sekr. Konsulenter.
saksbeh.   1.kl. 10   1.kl.11 1.kl.14 1.kl.17 19 20 21

1		1					
2		1		1			
3	1	1		1			
4	1	2		1			
5	1	2		2		1	
6	1	2		2		1	

Antall	likn.fullm.	sekr.II	sekr.I	f.sekr.	Konsulenter.		
saksbeh.	1.kl. 10	1.kl.11	1.kl.14	1.kl.17	19	20	21
7	1	3	2	1			
8	1	3	3	1			
9	1	4	3	1			
10	1	4	4	1			
11	1	4	4	2			
12	1	4	4	2	1		
13	2	4	4	2	1		
14	2	5	4	2	1		
15	2	5	5	2	1		
16	2	5	5	3	1		
17	2	5	6	3	1		
18	2	6	6	3	1		
19	2	6	6	4	1		
20	2	6	6	4	2		
21	2	6	7	4	2		
22	2	7	7	4	2		
23	2	7	7	5	2		
24	2	7	8	5	2		
25	2	8	8	5	2		
Bærum (29)	3	8	7	6	2	2	1
Stavanger (39)	3	8	12	7	4	3	1
Trondheim (69)	4	21	22	13	5	3	1
Bergen (64)	4	18	20	13	5	3	1

Videre tas inn følgende bestemmelse:

"Saksbehandlere som plasseres i klasse 10 rykker etter 2 års tjeneste som likningsfullmektig opp til sekretær II med lønn etter klasse 11.

5. Kontorstillinger.

a) Kontorstillinger ved likningskontorer og liknings/folkeregisterkontorer.

Antall	k.ass./k.flm.II	k.flm.I	k.flm. i særklasse
stillinger	-----		
1		1	
2	1	1	
3	2	1	
4	3	1	
5	4	1	
6	5	1	
7	5	2	
8	6	2	
9	6	3	
10	6	3	1
11	7	3	1
12	8	3	1
13	9	3	1
14	9	4	1
15	10	4	1

~~b), c) og d) Ingen endringer.~~

6. Revisorstillinger - Kontrollsjefstillinger.

De revisorstillinger som i dag er opprettet i kommunene opprettholdes og plasseres i l.kl. 14, 17 eller 19.

Ved en del av de største kontorene kan det organiseres revisorstillinger, som i tilfelle plasseres i l.kl. 14, 17 eller 19.

Ved likningskontorene i Bærum, Stavanger, Trondheim og Bergen kan det organiseres kontrollsjefstillinger, som i tilfelle plasseres i l.kl. 20.

~~7. Ingen endringer.~~

~~8. " "~~

~~9. " "~~

~~10. " "~~

~~11. " "~~

LO-forbundene har anført:

Det kan nå være naturlig for oss å analysere årsakene til at meklingsforslaget møtte sterk motstand.

Årsakene kan her ha vært mange, og det kan være vanskelig å finne ut hvilke faktorer som har vært avgjørende.

Motivene ser i alle fall ut til å ha vært noe forskjellige for de som har stemt nei. I de større kommunene, bykommunene og industrikommunene, er det etter alt å dømme de personlige tillegg som enkelte må regne med å få ved overgangen til statlig likning som har vakt motstand. Disse ser de personlige tillegg som en nedvurdering av sine stillinger. De hevder at formålet med overgangen til statlig likning var å få en bedre og mer effektiv innsats på likningssektoren. Likningsfolkene i disse kommuner mener at dette neppe kan oppnås når lønningene og plasseringene som har vært hittil nå blir nedvurderte til en lavere plassering på lønnskalaen enn det de har vært vant til tidligere i sine kommuner. Dette er igjen egnet til å svekke den enkeltes initiativ og arbeidslyst.

Et annet sterkt og avgjørende moment i denne sammenheng er at en rekke arbeidstakere i saksbehandler- og kontorgruppen har reagert sterkt på at de ikke vet helt sikkert hvilken stilling eller lønns-

klasse de havner i når de fra 1. januar 1965 skal innpasses ved de statlige likningskontorer rundt omkring i kommunene. Dette har naturligvis også sammenheng med det forhold at de konkrete stillingsplaner for de enkelte kontorer som Skattedirektøren har utarbeidet ennå ikke er sendt ut og således ikke er kjent av de enkelte arbeidstakere. I denne sammenheng peker en videre på at meklingsforslaget virker uklart på flere punkter. Punktene om kontorsjefstillingene, revisorstillingene, konsulentstillingene og kontorstillingene i lønnsklasse 12 og 14 er særlig uklare og gir godt grunnlag for usikkerhet hos de arbeidstakere dette gjelder. De enkelte arbeidstakere har her ikke hatt grunnlag for å finne ut hvilke stillinger som ville bli opprettet fra 1. januar 1965. Dette har i sterk grad svekket oppslutningen om forslaget.

Som eksempel på dette skal vi spesielt nevne de som i dag er i revisorstillingene ved mange av likningskontorene. Disse oppfatter meklingsforslaget slik at de er redde for å miste sine stillinger fra 1. januar 1965. Det hadde utvilsomt vært en fordel for begge parter om den framtidige status for disse stillinger hadde vært klarlagt på forhånd.

Et annet hovedankepunkt mot meklingsforslaget har vist seg å være det forhold at pensjonsspørsmålet ikke er helt klarlagt hverken i meklingsforslaget, - der det overhodet ikke er nevnt, - eller i de rundskriv som er sendt ut fra Skattedirektøren og Departementet. Dersom medlemmene hadde fått de opplysninger Staten i dag har gitt om dette spørsmål, er det trolig at holdningen overfor meklingsforslaget hadde blitt en annen.

Ellers er det selvsagt en rekke andre ankepunkter som den enkelte arbeidstaker kan ha hatt imot meklingsforslaget. Vi skal i det følgende gi en kort oversikt over noen spesielle ankepunkter som er kommet fram mot de enkelte avsnitt i det foreliggende meklingsforslag.

SPESIELLE ANKEPUNKTER SOM MÅ RETTES.

A. LIKNINGSSJEFSTILLINGENE.

Det er reist innvendinger mot at likningssjefstillinger i kommuner med under 1000 innbyggere skal bli deltidsstillinger. LO-forbundene vil her foreslå at bestemmelse om at enkelte av disse stillinger kan organiseres som heldagsstillinger i l.kl.

12, blir gjort generell, slik at samtlige av disse stillinger blir plassert i denne lønnsklasse.

at
Det har vært sterk misnöye med/grensetallene for folketallsgruppe 7 går fra 11.001 til 14.500. Det er her pekt på at dette er en unaturlig og kunstig oppdeling når det sees i forhold til inndelingen i de andre grupper.

I praksis slår denne spesielle oppdelingen ut slik at liknings-sjefen i Hamar får et personlig tillegg og likningssjefen i Nötteröy får et større personlig tillegg enn han ellers ville fått om han kom i klasse 20 ved en gruppering på mellom 11.001 og 14.000 i gruppe 7 og mellom 14.001 og 18.000 i gruppe 8.

Folketallene i disse kommuner er pr. 1/1-64:

- a) 14.124 i Hamar og
- b) 14.173 i Nötteröy.

LO-forbundene er enige i at inndelingen på dette punkt er egnet til å skape unödig uro. Forbundene vil derfor hevde at grensetallene her må endres slik at gruppe 7 omfatter kommuner med folketall på mellom 11.001 og 14.000.

LO-forbundene er også av den oppfatning at likningssjefstillingene i Trondheim og Bergen er for lavt plassert og vil foreslå at disse flyttes opp en lønnsklasse.

B. KONTORSJEFSTILLINGENE:

Forbundene vil her kreve at ordet "kan" i første setning under punkt 3 i meklingsforslaget endres til "skal".

Det er nemlig en vanlig oppfatning at det er nödvendig å opprette slike stillinger i alle kommuner med folketall over 18.000.

C. SAKSBEHANDLERSTILLINGENE.

Her er det kommet innvendinger som går ut på at enkelte likningskontorer ved den nye oppbyggingen vil få færre saksbehandlere enn de har i dag.

Som eksempel kan en her nevne at ved kontorer med 4 ansatte vil det bli 2 saksbehandlere (likningssjefen medregnet) og 2 kontorstillinger. Etter det arbeidsområde og de særegne oppgaver som det er ved et likningskontor vil en slik bemanning skape

problemer ved bl.a. disse kontorer. Dette forhold vil også i noen utstrekning gjøre seg gjeldende ved kontorer med en annen bemanning. For i noen grad å bøte på dette forhold krever LO-forbundene en justering av kontorstillinger som det vil framgå av vår påstand.

Videre har det vært sterk reaksjon mot at en rekke saksbehandlere er plassert som likningsfullmektiger i klasse 10. Staten har som kjent, ikke saksbehandlere plassert i lavere lønnsklasse enn som sekretær II i l.kl. 11. Dette misforhold har vært sterkt utslagsgivende for alle de nåværende arbeidstakere ved likningskontorene og folkeregistrene.

LO-forbundene vil her be Rikslønnsnemnda om å gå inn for en løsning som går ut på at likningsfullmektigene etter 2 års tjeneste rykker opp til sekretær II med l.kl. 11.

Ellers er det å bemerke at en av de største ankepunkter er at saksbehandlerstillingene stort sett har fått en for dårlig lønsplassering, eller med andre ord, at det er for få stillinger som 1.sekretærer og konsulenter sett i forhold til gruppen likningsfullmektiger / sekretærer II og I.

En nevner også at Rikslønnsnemnda må fastsette i hvilke kommuner konsulent II stillingene i l.kl. 19 vil bli opprettet. Påstanden bygger på dette og en vil peke på at det her dreier seg om nøkkelstillinger i oppbyggingen av den statlige likningsetat, og det må være i alles interesse at en her kan få en slik lønsmessig plassering at en kan få knyttet til seg best mulig kvalifisert arbeidskraft. Det er videre et faktum at det nettopp er i disse grupper det fleste personlige tillegg vil komme.

For övrig har meklingsforslaget den svakhet at det ved mange kontorer ikke vil bli noen naturlig nestkommanderende stilling, spesielt er dette tilfelle i gruppene 6, 7 og 8. Det kan her eksempelvis nevnes at flere kontorer etter likningssjefen vil få 2 eller 3 stillinger i l.kl. 14.

Likningssjefene i disse kommuner har reagert særlig kraftig på dette. De mener at det er helt nødvendig med en nestkommanderende stilling når sjefen er borte i tjenesteoppdrag, på ferie o.s.v..

LO-forbundene mener dette vil kunne løses praktisk og enkelt ved å opprette førstesekretærstillinger i disse tre grupper.

D. KONTORSTILLINGENE.

I de små kommuner med kontorer hvor det bare er 2 ansatte (likningssjefen medregnet) vil meklingsforslaget slå meget uheldig ut, idet det må være klart at likningssjefen ved disse kontorer ikke kan makte å utføre alt det saksbehandler-arbeid som må utføres. En vil her peke på at dette kan gjelde kommuner med inntil 2000 skatteyttere.

Dette vil også i noen grad gjøre seg gjeldende ved 3- og i særlig grad 4-mannskontorer.

For å bøte på disse forhold vil LO-forbundene kreve at man ved disse kontorer gjør om stillingen til kontorfullmektig I i l.kl. 10, slik at man kan betrakte den som kombinert saksbehandler/kontorstilling.

Kontorstillingene ved folkeregistrene i enkelte av de fire store kommuner er, etter det som er opplyst, kommet noe skjevt ut fordi tallene på stillingene som er lagt til grunn i meklingsforslaget ikke stemmer helt med de faktiske forhold. Dette er et praktisk spørsmål som må kunne løses senere.

E. REVISORSTILLINGENE.

Ut fra den betraktning som tidligere er nevnt vil LO-forbundene kreve at de revisorstillingene som er idag, blir opprettholdt og plassert i l.kl. 14, 17 eller 19.

Forbundene mener at det ville være høyst urimelig overfor disse tjenestemenn å inndra disse stillinger nå, og en mener at dette heller ikke er i samsvar med de vedtatte retningslinjer for overtakelsen av de kommunale likningskontorer.

SAMMENDRAG.

Som det vil framgå av denne gjennomgåing av meklingsforslaget av 4. november i år er det en rekke ulike årsaker og forhold som danner grunnlaget for den sterke motstanden forslaget har møtt.

Ved å rette opp de mest åpenbare mangler og misforhold som er påvist i meklingsforslaget vil Rikslønnsnemnda medvirke til å skape full arbeidsro og en effektiv innsats fra alle de tilsatte ved disse kontorer i tiden framover. Dette vil også føre til at forholdene legges til rette for å løse målsettingen for likningsetatens overføring til Staten: En mer ensartet og mer effektiv likning.

1

Rikslønnsnemnda skal bemerke:

Flertallet, formannen, Danielsen, Tuveng, ^{og} Frimann Dahl ~~og med tilslutning av Henrik Lundh~~, peker på at Riksmeklingsmannens forslag vil bety en vesentlig bedring av inntektsforholdene for de fleste av funksjonærene ved ligningskontorene ~~og i~~

Ca. 85 - 90% av stillingene vil få høyere lønn. ~~Bl.a. vil 437 av 465 ligningssjefstillinger gå opp i lønn, og lav funksjonærer, vil gå opp i lønn.~~

Meklingsforslaget kom i stand etter inngående forhandlinger, og partene har gjort gjensidige innrømmelser som må ses i sammenheng. Forslaget ble anbefalt av partenes forhandlingsutvalg. Ved avstemningen stemte 990 av Statstjenestemannskartellets medlemmer mot og 740 for forslaget. De tilsvarende tall for Yrkesorganisasjonenes Hovedsammenslutning for Embets- og Statstjenestemenn var 169 og 161. Det har således vært et knapt flertall for forkastelse.

~~Flertallet~~ mener at under disse forhold må en være varsom med å foreta endringer i det foreliggende meklingsforslag.

Tjenestemannsorganisasjonene har særlig lagt vekt på plasseringen av en del stillinger ved overgangen til statens lønnsregulativ.

2

Rikslønnsnemnda skal bemerke

Funksjonærene ved de kommunale lignings og folkeregisterkontorer følger idag de lønnsvilkår og det lønnsnivå som er fastsatt for kommunale funksjonærer i den enkelte kommune. Lønnsnivået i de enkelte kommuner er imidlertid forskjellig, og særlig har lønnsnivået i flere Østlandskommuner og i visse forstads- og bykommuner vært høyt i forhold til lønnsnivået i staten.

Dette har ført til at man har vært klar over at det vanskelig vil la seg gjøre å plassere stillingene ved lignings og folkeregisterkontorene i lønnsklasser på statens regulativ^{stat} at alle stillingsinnehavere i kommuner med det høyeste lønnsnivå vil kunne bli dekket fullt ut gjennom selve stillingsplasseringene.

I Ot prp. nr. 68 og Innst. O. XXIII for 1962-63 er det derfor gitt uttrykk for at man så langt råd er må ta sikte på at ingen funksjonærer ved lignings- og folkeregisterkontorene får sine lønns- og arbeidsvilkår forringet som følge av statsovertagelsen.

Det lønnsystem som gjelder for statens tjenestemenn ble lagt opp av Statens lønnskomite av 1946 og vedtatt av Stortinget i 1948 etter at Lønnskomiteens innstilling på forhånd hadde vært gjenstand for forhandlinger mellom staten og tjenestemennenes hovedsammenslutninger.

Statens lønnsregulativ, herunder også det såkalte Sjefsregulativ, har senere gjentagne ganger vært gjenstand for forhandlinger og meglinger mellom staten og hovedsammenslutningene. Partene har herunder først og fremst forhandlet seg frem til lønnsregulativer og lønnssetser som gjengir statens generelle lønnsnivå. Men i tilknytning til disse generelle forhandlinger har også partene forhandlet og stort sett blitt enige om plasseringen av de enkelte stillinger på regulativene. Er enighet om dette ikke oppnådd har

tvisten vært avgjort av Statens lønnsutvalg etter at partene har vært gitt anledning til å redegjøre for sine syn.

Statens lønnsregulativer bygger på visse grunnleggende prinsipper, bl.a. er regulativene rikslønnsregulativer slik at lønnen for tilsvarende stillinger på regulativet er den samme over hele landet.

Videre er lønnen i de enkelte lønnsklasser fastsatt i bestemte forhold til hverandre. I hver lønnsklasse har man så gruppert de enkelte stillinger ut fra arbeidets art, omfang og ansvar og de kvalifikasjoner som kreves av innehaveren av den enkelte stilling. Disse stillingsgrupper er så plassert i selve regulativet. Den lønsmessige vurdering av den enkelte stilling er derfor vanligvis bestemt ut fra grupperingen og gruppens plassering i regulativene.

Videre tar grupperingen av stillingene hensyn til oppbyggingen av en normal avansementsstige for de enkelte stillinger innen det enkelte stillingskompleks. For stillinger i sammenlignbare stillingsgrupper er det derfor søkt gjennomført mest mulig like avansementsvilkår.

Et grunnleggende prinsipp ved det lønnsystem som ble lagt opp av Lønnskomiteen av 1946 var derfor at det ble lagt avgjørende vekt på at staten med sitt omfattende og sterkt varierende stillingskompleks fikk en saklig sett riktig gruppering av stillingene. I denne sammenheng ble det bl.a. fremholdt av Lønnskomiteen at hensynet til konkurransen med det private næringsliv og de større kommuner hadde vanskeliggjort den felles gruppering og den lønsmessige likestilling. Tilbud og etterspørsel varierer for de forskjellige yrker selv om kravene til stillingene må anses likeverdige og en tilsvarende forskjell gjør seg også gjeldende i lønsmessige henseende. Det er derfor på det rene og også fremhevet av

Lønnskomiteen selv at dens forslag til lønn for enkelte stillinger ikke alltid stemte med lønnen for tilsvarende stillinger i det private næringsliv eller i de større kommuner.

Ut fra de foran nevnte prinsipper er statens tjenestemenn i dag plassert¹²³ lønnsklasser på det alminnelige lønnsregulativ og i 8 lønnsklasser på Sjefsregulativet.

Innplasseringen av stillingene på regulativet er skjedd etter forutgående forhandlinger med de forhandlingsberettigede tjenestemannsorganisasjoner som like siden 1948 har gitt de grunnleggende prinsipper for innplasseringen sin tilslutning.

Når stillingene ved lignings- og folkeregisterkontorene utenfor Oslo nå skal føres inn på statens lønnsregulativer, må dette etter Rikslønnsnemndas mening så langt råd er søkes gjennomført på den måte at innplasseringen av stillingene skjer i samsvar med de grunnleggende prinsipper som statens lønnsregulativer bygger på og slik at en søker unngått at innplasseringen forrykker det mønster som allerede foreligger for stillingsplasseringene ellers i staten.

Ensidige hensyn til mer spesielle forhold, som f.eks. et høyere generelt lønnsnivå i visse kommuner, kan derfor ikke innvirke på selve stillingsplasseringen ved overføringen til statens regulativer. Slike forhold lar seg etter Rikslønnsnemndas mening bare rette opp i forbindelse med statens generelle lønnsrevisjoner. *En viser!*

Utgangspunktet for overføringen av de kommunale ligningsfunksjonærer må derfor være at en finner frem til stillingsplasseringer som ikke bare gir de riktige stillingsrelasjoner innen ligningsetaten, men som også ellers samsvarer med stillingsplasseringene på statens lønnsregulativer. Herunder må da også søkes frem til en oppbygging av avansementsforholdene

eller at enkelte stillinger med spesielle grunner for ulikt forhold, vis lønn.
forøvrig, vil at den komite som foreslår en komite for å undersøke lønnsforholdene i skolevesen.

for henholdsvis saksbehandlergruppen og kontor-
gruppen som i store trekk faller sammen med avanse-
mentsforholdene for andre grupper på statens
lønnsregulativer med noenlunde tilsvarende arbeid
og ansvar.

Det foreligger i nærværende sak et anbefalt meglingsforslag. Rikslønnsnemnda må derfor regne med at det under de forhandlinger og meglinger som har funnet sted, er vist gjensidige innrømmelser fra partenes side og at begge parter kan ha inntatt standpunkter og frafalt krav som en ikke ville ha gjort hvis en ikke under de avsluttende meglinger søkte frem til kompromisser som kunne gi grunnlag for et anbefalt forslag.

Rikslønnsnemnda har derfor den oppfatning at en nå vanskelig kan rive meglingsforslaget opp uten at en også ser på og vurderer de innrømmelser som begge parter har vist under meglingen.

Det har fra Norsk Kommuneforbund og Norsk Tjenestemannslags side under prosedyren for Rikslønnsnemnda vært gitt uttrykk for at det har vært enkelte uklarheter i meglingsforslaget som bl.a. kan ha vært årsak til at meglingsforslaget er blitt nedstemt. Således er det pekt særlig på at punktene 3, 4, 6 og 11 i meglingsforslaget, h.h.v. om kontorsjefstillingene, konsulent II-stillingene, revisorstillingene, kontrollsjefstillingene og de personlige tillegg, har vært uklare og at de derfor kan ha gitt grunnlag for usikkerhet hos de enkelte funksjonærer. Det samme gjelder uvissheten med hensyn til den fremtidige pensjonsordning for ligningsfunksjonærene.

Staten har på sin side opplyst i Rikslønnsnemnda at organisasjonsrammen for ligningskontorene ved overgangen til staten nå er fastlagt og at den bygger på at det vil bli organisert kontorsjefstillinger ved 25 nærmere angitte ligningskontorer. Likeledes vil det bli organisert 60 revisorstillinger, hvorav 45 allerede er tillagt nærmere angitte kontorer. Kontrollsjefstillinger vil bli organisert ved Bergen og Bærum ligningskontorer og endelig vil konsulent II-stillinger bli tillagt 6 nærmere angitte kontorer.

Det er også opplyst at det nå vil bli tatt opp drøftelser med de interesserte hovedsammenslutninger om den fremtidige pensjonsordning og at det under disse drøftelser vi bli foreslått en ordning som i hovedsak går ut på at alle lignings- og folkeregisterfunksjonærer som blir overført på statens alminnelige lønnsregulativ blir medlemmer av Statens pensjonskasse og skal kunne få medregnet tidligere tjenestetid i kommunen som pensjongivende medlemstid i Statens pensjonskasse. Dette gjelder uten omsyn til om vedkommende på forhånd har vært medlem av kommunal pensjonsordning eller ikke. Det er dog en forutsetning for slik medregning at vedkommende fortsetter i tjenesten til aldersgrensen. Den som slutter tidligere skal være sikret pensjon som ikke er lavere enn den pensjon han ville hatt rett til om han hadde fortsatt i kommunal tjeneste sammenhengende fram til sluttdagen.

Det har også for Rikslønnsnemnda vært redegjort nærmere for hvordan meglingsforslagets bestemmelse om de personlige tillegg er å forstå og hvordan den kan påregnes praktisert. Herunder er det bl.a. presisert at bestemmelsen vil innebære at enhver ligningsfunksjonær til enhver tid skal være sikret som personlig tillegg differansen mellom den nettolønn vedkommende ville ha hatt i sin kommunale stilling og den lønn vedkommende har ved statlig ligningskontor. I bestemmelsen ligger da på den annen side at ingen ligningsfunksjonær kan utbetales større personlig tillegg enn det lønnen i hans tidligere kommunale stilling til enhver tid tilsier.

Rikslønnsnemnda må være enig i at det foreliggende meglingsforslag synes å ha vært ufullstendig for flere punkters vedkommende og at en derfor ikke kan se bort fra at dette kan ha hatt betydning for avstemningsresultatet. En peker da på at det ikke kan sies å ha vært noe stort flertall for forkastelse. Ved avstemningen stemte således 990 av Kartellets medlemmer mot og

740 for forslaget. De tilsvarende tall for Yrkesorganisasjonenes Hovedsammenslutning var 169 og 161.

De opplysninger som nå foreligger om organisering av kontorsjefstillinger, revisorstillinger, kontrollsjef- og konsulent II-stillinger er etter Rikslønnsnemndas mening av avgjørende betydning når en samlet skal vurdere de fremtidige lønns- og arbeidsvilkår for ligningsfunksjonærene ved overgangen til staten. Det er derfor uheldig at ikke disse forhold var klargjort allerede under meglingen, selv om nemnda er fullt klar over de store oppgaver og mange vanskeligheter administrasjonen sto overfor under arbeidet med overgang til statlig ligning.

X) for medbestemmelse skulle ha slappet til meglingsforslaget.

Når en imidlertid nå ser meglingsforslaget i sammenheng med de opplysninger som er fremkommet om utbygging av kontorsjefstillinger m.m., finner Rikslønnsnemnda ikke grunnlag for å foreta endringer i det foreliggende meglingsforslag, og som er anbefalt av begge parter. Rikslønnsnemnda legger da bl.a. vekt på at forslaget sammenholdt med den nye organisasjonsramme totalt sett må sies å være et godt underbygget forslag og at de klasseplasseringer og avansementsvilkår som er fastsatt i meglingsforslaget må sies å være i fullt samsvar med de tilsvarende vilkår for andre stillinger i staten med noenlunde tilsvarende arbeid og ansvar. Det må også tillegges avgjørende betydning at meglingsforslagets bestemmelse om personlige tillegg fullt ut innfrir ~~Stortingets forutsetning~~ om at man så langt råd er må ta sikte på at ingen funksjonær ved lignings- og folkeregisterkontorene får sine lønns- og arbeidsvilkår forringet som følge av statsovertagelsen. Det kan i denne sammenheng være grunn til å nevne at det store antall funksjonærer ved lignings- og folkeregisterkontorene vil gå opp i lønn med til dels betydelige beløp og at det relative fåtall som vil gå ned i lønn vil være sikret ved bestemmelser om personlige tillegg.

fortsett fra en mindre endring i lønnskalaen for ligningsgjefte

+++
den forutsetning som er uttalt i Ot. prop. nr. 68 og Junst. Q XXIII for 1962/63
(X X X)
lønnsvilkår ikke skal som følge av statsovertagelsen

Rikslønnsnemnda finner forøvrig grunn til å fremkomme med nedennevnte bemerkninger til visse spesielle bestemmelser i meglingsforslaget.

10. Overtidsgodtgjørelse.

Etter meglingsforslaget skal arbeidstakere i kl. 17 og lavere som ikke innehar stillinger av ledende eller kontrollerende art m.v. få godtgjort pålagt overtidsarbeid etter de satser som er fastsatt for tjenestemenn ved embetskontorene.

Etter pkt. 9 skal arbeidstiden ved ligningskontorer og folkeregistre inntil videre opprettholdes uforandret. Den skal dog ikke overstige 40 timer pr. uke i gjennomsnitt og heller ikke være kortere enn den som gjelder i sentraladministrasjonen (for tiden 37½ time pr. uke i gjennomsnitt). Dette innebærer at de tjenestemenn som tilkommer overtidsgodtgjørelse vil få overtidsbetaling for arbeid utover den daglige arbeidstid som er fastsatt for det enkelte ligningskontor, hva enten den fastsatte ukentlige arbeidstid i gjennomsnitt er 37½, 38, 39 eller 40 timer pr. uke.

Når det gjelder kravet om at personlige tillegg skal medregnes i regulativlønnen ved beregning av overtidsgodtgjørelsen mener nemnda at det avgjørende må være hvordan dette spørsmål blir løst i forbindelse med de kommunale tjenestemenns overføring til et felles offentlig lønnsregulativ med virkning fra 1. juni 1964. Dette spørsmål behandles av den voldgiftsnemnd som er nedsatt i forbindelse med overføringen. Dersom voldgiftsnemndas avgjørelse blir at personlige tillegg skal tas med ved beregningen av overtidsgodtgjørelsen, finner Lønnsnemnda det rimelig at forholdet blir løst på samme måte for ligningsfunksjonærene ved ligningskontorenes overgang til staten. I motsatt fall finner Lønnsnemnda ikke grunn til å ta hensyn til tillegget i denne forbindelse.

Når det gjelder kravet om andre regler for prosenttillegg til overtidsgodtgjørelsen enn de som gjelder for embetskontorene, skal Lønnsnemnda bemerke:

De regler som er fastsatt i fellesbestemmelsene for kommunale funksjonærer gir en noe gunstigere beregningsmåte enn de regler som gjelder for embetskontorene. Dersom de satser som gjelder for embetskontorene skal følges i alle tilfelle, vil det kunne føre til noe lavere overtidssatser enn tidligere for tjenestemenn som ikke får nevneverdig lønnsøkning ved overgangen. Det vil etter Rikslønnsnemndas mening føre til nærmest uløselige praktiske vanskeligheter å skulle avgjøre i hvert enkelt tilfelle om tjenestemannen av denne grunn kan sies å lide tap ved overgangen til staten når en samlet vurderer lønns- og arbeidsvilkårene i kommune og stat.

Rikslønnsnemnda finner derfor at de tjenestemenn som ville ha hatt høyere overtidssatser om de hadde fortsatt i vedkommende kommune får godtgjort overtidsarbeid etter de timesatser vedkommende ville hatt i

i sin tidligere stilling ved kommunalt ligningskontor eller folkeregister.

Rikslønnsnemnda forutsetter at Lønns- og prisdepartementet på grunnlag av denne forståelse av meglingsforslagets punkt ~~10~~ gir nærmere direktiver om dette forhold så snart Voldgiftsnemndas avgjørelse foreligger.

Punkt 5a.

Det har vært fremhevet fra Norsk Kommuneforbund og Norsk Tjenestemannslag at dette punkt i meglingsforslaget vil kunne slå uheldig ut for kontorstillingene ved de små kontorer, særlig ved kontorer hvor det bare er 2 ansatte, idet ligningssjefen vanskelig alene vil kunne utføre alt saksbehandlerarbeid.

Rikslønnsnemnda har ikke funnet grunn til å endre den norm som meglingsforslaget bygger på for kontorstillinger, idet denne norm stort sett faller sammen med de normer som ellers praktiseres i staten for dette stillingskompleks. Rikslønnsnemnda vil imidlertid ikke se bort fra at det i enkelte tilfelle vil kunne oppstå forhold ved enkelte kontorer som vil kunne virke urimelige. Rikslønnsnemnda vil derfor anbefale at administrasjonen tar opp til overveielse spørsmålet om innføring av et mindre antall flyttbare fullmektig I-stillinger og at spørsmålet i så fall på forhånd blir drøftet med tjenestemennenes organisasjoner. Det må i tilfelle tvist om antalle av slike stillinger tilligge Riksskattestyret, ev. Finansdepartementet, å treffe den endelige avgjørelse.

~~Norsk Høymannskommisjonens utvalgte medlemmer~~

Når det gjelder Statstjenestemannskartellens og Yrkesorganisasjo-
nenes Hovedsammenslutningskrav om endret plassering av en del saks-
behandlerstillinger, viser Lønnsnemnda^{sin} til den praksis som følges
i staten når det gjelder personlige opprykk og til de justerings-
forhandlinger som for tiden føres.

Spørsmålet om endring av bestemmelsen om adgang til å inneha
bistillinger er blitt avklart^{med hensyn til} under behandlingen for Lønnsnemnda.
Forøvrig vises til slutningen.

> ~~Nemndas medlemmer~~
←

reist
Landslige organisasjoner har
krav om endret plassering
av en del

Att Nemndas medlemmer Lederen

Høringenes

svare for den av Norsk
Høymannskommisjonens ^{Norsk Høymannskommisjonens} medlemmer påstand
og viser til den
nemndas nye ~~avgjøtt~~
^{dine} ~~svare~~ organisasjoner
par gitt.

Nemndas medlem Kolbjörn Pollen stemmer for den av EL nedlagte påstand og viser til den begrunnelse denne organisasjon har gitt.

S l u t n i n g:

Riksmeglingsmannens forslag av 4. og 5. november 1964 om tariffavtale for arbeidstakere ved ligningskontorer, lignings-/folkeregisterkontorer og folkeregistre utenfor Oslo for tiden 1. januar 1965 - 30. april 1966, fastsettes som tariffavtale mellom Staten v/Lønns- og prisdepartementet og Embetsmennes Landsforbund med den endring at i punkt la skal tallene 14 500 og 14 501 endres til 14 000 og 14 001.

Kai Knudsen (s).

Reidar Danielsen (s).

Morten Tuveng (s).

Henrik Lundh (s).

Karl Frimann Dahl (s).

M. Trana (s).

Kolbjörn Pollen (s).

Bestemmelsene om adgang til å inneha bistillinger bör ikke få betydning for de nåværende stillingsinnehavere, i den utstrekning de för statens overtagelse er interessert i og har santykke til å delta i virksomhet som er omhandlet i meklingsforslagets pkt. 8. Bestemmelsen bör heller ikke gjøres gjeldende for ektefeller eller andre i tjenestemannens husstand. En innskrenkning i ligningsfunksjonærenes rettigheter på dette punkt vil före til en forringelse i tjenestemannens kår og ville således være i strid med Stortingets beslutning om at ingen skal tape økonomisk på overføringen.

Meklingsforslagets bestemmelser om overtidsgodtgjørelse er ugunstigere for tjenestemennene enn de som gjelder idag i kommunene. Om forslaget på dette punkt ble inntatt i overenskomsten ville det bety en vesentlig reduksjon av tjenestemannens inntekt og ville således være i strid med Stortingets vedtak.

Når det gjelder Hovedsammenslutningens anførsler for så vidt gjelder Overgangsbestemmelser vises til sammenslutningens skriftlige innlegg, sakens dokument nr. 7, side 5.